

loven og forskellige andre love (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat), der indebærer, at reguleringstallet i personskattelovens § 20 »nulstilles«. Samtidig foreslås det som led i indfasningen af skatte-reformen, at beløbsgrænserne i skatte- og afgiftssystemet ikke reguleres i 2010.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 14, nr. 20.

Til nr. 3

Bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 26, stk. 8, udvider den almindelige ansættelsesfrist, så fristen først udløber i det 6. år efter indkomstårets udløb for skattepligtige for så vidt angår overdragelse af aktier, aktiver og passiver, der er sket som led i en aktieombytning, spaltning eller tilførsel af aktiver uden tilladelse fra SKAT. Den udvidede ansættelsesfrist gælder kun i relation til de særlige regler om begrænsninger i adgangen til at udlodde skattefrit i 3 år efter omstruktureringer.

De nævnte værneregler om udbyttebegrænsning er afløst af et krav om, at vederlagsaktierne i en række tilfælde ikke afstås inden 3 år efter omstruktureringen, jf. lovforslagets § 1, nr. 48, og § 8, nr. 7 og 12. Som en konsekvens heraf foreslås det, at den udvidede ansættelsesfrist i stedet skal gælde for disse tilfælde. Det indebærer, at beskatningen i forbindelse med omstruktureringen kan ændres indtil den 1. maj i det 6. år efter udløbet af det indkomstår, hvor omstruktureringen er gennemført. Det gælder dog kun i de tilfælde, hvor »3 års-betingelsen« ikke er opfyldt. I relation til andre betingelser gælder den almindelige ansættelsesfrist.

Til nr. 7

§ 53 indeholder regler om, hvilke personer der er berettigede til omkostningsgodtgørelse efter skatteforvaltningslovens kapitel 19. Som nævnt i de almindelige bemærkninger, afsnit 3.5., omfatter omkostningsgodtgørelsesordningen efter gældende regler alle fysiske og juridiske personer. Bestemmelsen foreslås omformuleret, således at det fremgår, at skattepligtige efter selskabsskattelovens §§ 1-2 eller fondsbeskatningslovens § 1 ikke længere skal være berettiget til omkostningsgodtgørelse.

Forslaget medfører, at selskaber og fonde fremover heller ikke vil kunne få omkostningsgodtgørelse til syn og skøn efter skatteforvaltningslovens § 52, stk. 3.

Skattepligtige efter selskabsskattelovens §§ 1-2 er aktieselskaber, anpartsselskaber og en række nærmere opregnede typer af erhvervsdrivende foreninger, forsyningsvirksomheder m.v. samt begrænset skatteplig-

tige selskaber. Skattepligtige efter fondsbeskatningslovens § 1 er hovedsagelig fonde omfattet af lov om fonde og visse foreninger eller af lov om erhvervsdrivende fonde.

Omkostningsgodtgørelsesordningen vil fortsat være gældende for fysiske personer, dødsboer og for andre juridiske personer, der hverken er omfattet af selskabsskattelovens §§ 1-2 eller fondsbeskatningslovens § 1, herunder bl.a. staten, kommunerne, anerkendte trossamfund, havne m.v., der er undtaget fra skattepligt efter selskabsskatteloven i medfør af dens § 3.

Til nr. 8

Ifølge § 55, stk. 1, nr. 5, ydes der godtgørelse i klagesager, hvor den godtgørelsesberettigede er part, om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud (EF-voldgiftskonventionen).

Baggrunden for disse voldgiftssager er armslængdeprincippet, der i dansk ret findes i ligningslovens § 2: Ved transaktioner mellem forbundne foretagender skal anvendes priser og vilkår i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter. Dette princip nyder almen international anerkendelse og understøttes af EF-voldgiftskonventionen (Konvention om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud, 90/436/EØF).

Konventionen finder anvendelse, når der opstår en økonomisk dobbeltbeskatning som følge af, at en skattepligtig (i en stat, som har tiltrådt konventionen) får forhøjet sin skattepligtige indkomst ved en korrektion, der skyldes en manglende overholdelse af armslængdeprincippet, og der ikke umiddelbart gennemføres en korresponderende nedsættelse af indkomsten for det forbundne foretagende i en anden stat (som også har tiltrådt konventionen). Konventionen regulerer da, hvordan de to stater skal gennemføre en aftale- og voldgiftsprocedure med det formål at undgå, at de to forbundne foretagender set under ét udsættes for dobbeltbeskatning.

En sag efter EF-voldgiftskonventionen, der berører danske interesser, kan være startet på tre måder:

For det første kan sagen været startet på baggrund af, at de danske skattemyndigheder har gennemført en forhøjelse af et dansk foretagendes skattepligtige indkomst, som det danske foretagende har påklaget. Efterfølgende har det ikke været muligt for de danske skattemyndigheder og skattemyndighederne i den anden stat, hvor det forbundne foretagende er hjemme-